

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 63

22. července 2020

Obsah

II *Sdělení*

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2020/C 242/01

Sdělení Komise — Sdělení o ochraně důvěrných informací vnitrostátními soudy v řízeních týkajících se soukromoprávního prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže 1

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2020/C 242/02

Směnné kurzy vůči euru — 21. července 2020 18

V *Oznámení*

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Evropská komise

2020/C 242/03

Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.9903 – Softbank Group/Mizuho Financial Group/One Tap Buy) Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾ 19

JINÉ AKTY

Evropská komise

2020/C 242/04	Oznámení o žádosti týkající se použitelnosti článku 34 směrnice 2014/25/EU – Konec pozastavení a prodloužení lhůty pro přijímání prováděcích aktů.....	21
2020/C 242/05	Oznámení o žádosti týkající se použitelnosti článku 34 směrnice 2014/25/EU Žádost zadavatele – Prodloužení lhůty pro přijímání prováděcích aktů	22
2020/C 242/06	Oznámení o žádosti týkající se použitelnosti článku 34 směrnice 2014/25/EU Žádost zadavatele – Prodloužení lhůty pro přijímání prováděcích aktů	23

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

SDĚLENÍ KOMISE

Sdělení o ochraně důvěrných informací vnitrostátními soudy v řízeních týkajících se soukromoprávního prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže

(2020/C 242/01)

I. OBLAST PŮSOBNOSTI A ÚČEL TOHOTO SDĚLENÍ

1. Toto sdělení se týká ochrany důvěrných informací v občanskoprávních řízeních u vnitrostátních soudů, která se týkají použití článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“).
2. V závislosti na platných vnitrostátních předpisech mohou soukromoprávní žaloby týkající se prosazování práva podané vnitrostátním soudům v EU mít různé formy, například žaloby o náhradu škody, žaloby o určení nebo žaloby na zdržení se jednání. Během několika posledních let rychle roste počet tzv. následných žalob o náhradu škody, jejichž prostřednictvím osoba poškozená v důsledku porušení práva hospodářské soutěže požaduje náhradu škody na základě rozhodnutí orgánu pro hospodářskou soutěž nebo pravomocného rozhodnutí odvolacího soudu ⁽¹⁾.
3. Důležitým prvkem při vymáhání práv, která jednotlivci, včetně spotřebitelů a podniků, nebo orgány veřejné správy odvozují z článků 101 nebo 102 SFEU v řízeních u vnitrostátních soudů týkajících se soukromoprávního prosazování práva, je přístup k důkazům.
4. Vnitrostátní soudy mohou tudíž v řízeních týkajících se soukromoprávního prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže obdržet žádosti o zpřístupnění důkazů. Vnitrostátní soudy budou muset zajistit účinné soukromoprávní prosazování žalob umožněním přístupu k relevantním informacím za účelem doložení příslušného nároku nebo obhajoby, pokud jsou splněny podmínky pro jejich zpřístupnění. Vnitrostátní soudy musí současně chránit zájmy strany nebo třetí strany, jejíž důvěrné informace mají být zpřístupněny.
5. Vnitrostátní soudy by za tímto účelem měly mít k dispozici opatření na ochranu důvěrných informací způsobem, který stranám nebrání v účinném přístupu ke spravedlnosti nebo k uplatnění práva na odškodnění v plné výši ⁽²⁾.
6. Zejména v rámci žalob o náhradu škody ukládá směrnice o náhradě škody ⁽³⁾ členským státům povinnost zajistit, aby vnitrostátní soudy měly pravomoc nařídít zpřístupnění důkazů obsahujících důvěrné informace, je-li splněna řada kritérií. Členské státy rovněž zajistí, aby vnitrostátní soudy měly k dispozici účinná opatření na ochranu těchto

⁽¹⁾ Jean-François Laborde, *Cartel damages actions in Europe: How courts have assessed cartel overcharges* (2019 ed.), *Concurrences Review* N°4-2019, Art. N°92227, listopad 2019, k dispozici na adrese www.concurrences.com

⁽²⁾ Pokud jde o právo na náhradu škody, viz rozsudek Soudního dvora ze dne 5. června 2014 ve věci Kone AG a další v. ÖBB-Infrastruktur AG, C-557/12, EU:C:2014:1317, body 21 a 22.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži (Úř. věst. L 349, 5.12.2014, s. 1) (dále jen „směrnice o náhradě škody“).

důvěrných informací a zároveň zajistily uplatnění práva na odškodnění v plné výši⁽⁴⁾. To je důležité, neboť vnitrostátní soudy mohou mít omezené zdroje pro vyřizování žádostí o zpřístupnění informací.

7. V této souvislosti jsou ve sdělení uvedena opatření, která mohou vnitrostátní soudy uvážit při zpřístupňování důvěrných informací v řízeních týkajících se soukromoprávního prosazování práva.
8. Toto sdělení má být zdrojem inspirace a pokynů pro vnitrostátní soudy a není pro ně závazné. Neupravuje ani nemění platné právní předpisy EU⁽⁵⁾ nebo členských států ani vnitrostátní procesní pravidla vztahující se na občanskoprávní řízení nebo na povinnost mlčenlivosti⁽⁶⁾. Opatření na ochranu důvěrných informací uvedená v oddíle III tohoto sdělení lze použít zejména tehdy, jsou-li k dispozici podle vnitrostátních pravidel a v souladu s nimi, jakož i s právy stran v soudním řízení, která jsou uznána podle práva EU a vnitrostátního práva.

II. ŽÁDOSTI O ZPŘÍSTUPNĚNÍ DŮKAZŮ OBSAHUJÍCÍCH DŮVĚRNÉ INFORMACE U VNITROSTÁTNÍCH SOUDŮ

A. Relevantní úvahy s ohledem na žádosti o zpřístupnění důkazů

9. V rámci soukromoprávního prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže může schopnost účastníků občanskoprávního řízení (žalobce/žalobců a žalovaného/žalovaných) účinně uplatňovat svá práva záviset na možnosti přístupu k příslušným důkazům. Tyto důkazy však nemusí mít strana, která nese důkazní břemeno, vždy k dispozici nebo jí nemusí být běžně dostupné.
10. Vnitrostátní soudy proto mohou na žádost kterékoli strany rozhodnout, že nařídí zpřístupnění důkazů. Na zpřístupnění se budou vztahovat vnitrostátní procesní pravidla, jakož i administrativní aspekty a aspekty procesní ekonomie.
11. V případě žalob o náhradu škody směrnice o náhradě škody zejména vyžaduje, aby členské státy stanovily právo žalobců a žalovaných na zpřístupnění důkazů, které jsou relevantní pro jejich nárok nebo obhajobu, a to za níže uvedených podmínek⁽⁷⁾.
12. Vnitrostátní soudy za prvé určí, zda je nárok na náhradu škody věrohodný a zda se žádost o zpřístupnění týká relevantních důkazů a je přiměřená⁽⁸⁾. Směrnice o náhradě škody stanoví, že by se při posuzování přiměřenosti měl uvážit rozsah a náklady zpřístupnění, včetně předcházení nespécifickému vyhledávání informací, které nejsou pro strany řízení pravděpodobně relevantní. Velmi široké nebo všeobecné žádosti o zpřístupnění tyto požadavky pravděpodobně nesplní⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Viz článek 5 směrnice o náhradě škody. Viz také 18. bod odůvodnění směrnice o náhradě škody.

⁽⁵⁾ Tímto sdělením nejsou dotčena například ustanovení: nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39) nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

Tímto sdělením není dotčeno rovněž nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43), které se týká transparentnosti a je určeno k informování širší veřejnosti; viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2015 ve věci Unión de Almacenistas de Hierros de España v. Komise, T-623/13, EU:T:2015:268, bod 86, a rozsudek Soudního dvora ze dne 27. února 2014 ve věci Komise v. EnBW Energie Baden-Württemberg AG, C-365/12 P, EU:C:2014:112, body 100–109. Po provedení směrnice o náhradě škody se žalobci mohou v plném rozsahu dovolávat vnitrostátních pravidel, kterými se provádějí články 5 a 6 směrnice o náhradě škody, pokud jde o zpřístupnění relevantních informací.

⁽⁶⁾ Pokud jde o žaloby o náhradu škody, viz čl. 5 odst. 6 směrnice o náhradě škody.

⁽⁷⁾ Viz 15. bod odůvodnění a čl. 5 odst. 1 směrnice o náhradě škody.

⁽⁸⁾ Viz čl. 5 odst. 1 a 3 směrnice o náhradě škody; viz rovněž připomínky Komise pro Vrchní soud Spojeného království ze dne 27. ledna 2017 podle čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 ve věci EURIBOR, bod 24, k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/competition/court/antitrust_amicus_curiae.html

⁽⁹⁾ Viz 23. bod odůvodnění směrnice o náhradě škody, který se týká zásady přiměřenosti a zabránění nespécifickému nebo příliš široce zaměřenému shromažďování informací (tzv. „lovení údajů“), které jsou pro strany daného řízení s největší pravděpodobností irelevantní.

13. V žádostech o zpřístupnění jsou za druhé určeny jednotlivé důkazy nebo relevantní kategorie důkazů „co nejpřesněji a co nejužší“ na základě přiměřeně dostupných skutečností ⁽¹⁰⁾. Kategorie důkazů mohou být vymezeny například jejich společnými charakteristikami, jako jsou povaha, předmět nebo obsah dokumentů, o jejichž zpřístupnění se žádá, doba, v níž byly vydány, či jinými kritérii. Žádost o kategorie důkazů by se mohla týkat například údajů o prodeji výrobku Y společností A společností B mezi roky N a N+5.
14. Za třetí, pokud jde o zpřístupnění informací obsažených ve spisu Komise nebo vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, směrnice o náhradě škody stanoví, že při posuzování přiměřenosti rozhodnutí o zpřístupnění informací musí vnitrostátní soud mimo jiné zohlednit, zda „byla žádost formulována konkrétně s ohledem na povahu, předmět nebo obsah dokumentů předložených orgánu pro hospodářskou soutěž nebo obsažených ve spisu vedeném u tohoto orgánu, a nikoli jako nekonkrétní žádost týkající se dokumentů předložených tomuto orgánu“ ⁽¹¹⁾.
15. Je třeba připomenout, že podle směrnice o náhradě škody nemohou být nikdy zpřístupněny prohlášení v rámci programu shovívavosti a návrhy na narovnání (tzv. „dokumenty na černé listině“) ⁽¹²⁾. Pokud navíc Komise nebo vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž své řízení dosud neukončily, nemůže vnitrostátní soud nařídit zpřístupnění informací, které vypracovala fyzická nebo právnická osoba výslovně pro řízení orgánu pro hospodářskou soutěž; informací, které vyhotovily a stranám zaslaly příslušné orgány pro hospodářskou soutěž během řízení před nimi vedených, nebo návrhů na narovnání, které byly vzaty zpět (tzv. „dokumenty na šedé listině“) ⁽¹³⁾.
16. Vnitrostátní soudy mohou kterékoli ze stran (žalovanému a/nebo žalobci) nebo třetím stranám nařídit, aby zpřístupnily informace, které mají pod svou kontrolou ⁽¹⁴⁾. Ve většině případů bude mít požadované důkazy k dispozici jedna ze stran nebo třetí strana v řízení. V některých případech bude mít žalovaný/žalování k dispozici důkazy relevantní pro zjištění protiprávního jednání nebo vymezení jeho časové působnosti, které byly získány přístupem ke spisu orgánu pro hospodářskou soutěž (např. dříve existující dokumenty, odpovědi na žádosti o informace atd.). V jiných případech, například v řízení o žalobě o náhradu škody, by žalovaný nebo žalobce mohl mít k dispozici dodatečné důkazy, které nebyly obsaženy ve spise orgánu pro hospodářskou soutěž, které však mají význam pro uplatnění nároku na náhradu škody nebo obhajobu (např. pokud jde o příčinnou souvislost mezi protiprávním jednáním a škodou, stanovení výše škody ⁽¹⁵⁾, odhad možného přenesení navýšené ceny žalovanými ⁽¹⁶⁾ atd.). To může platit zejména pro informace týkající se cen pro konkrétní zákazníky, příjmů nebo jiných údajů, jako je cenové chování odběratelů atd.
17. Pokud strany nebo jakákoli jiná třetí strana nemohou předložit důkazy, které mají být zpřístupněny, a pokud se žádost o zpřístupnění týká dokumentu ve spisu Komise nebo příslušného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, může vnitrostátní soud adresovat rozhodnutí o zpřístupnění jim ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁰⁾ Viz 16. bod odůvodnění a čl. 5 odst. 2 směrnice o náhradě škody.

⁽¹¹⁾ Ustanovení čl. 6 odst. 4 písm. a) směrnice o náhradě škody.

⁽¹²⁾ Ustanovení čl. 6 odst. 6 směrnice o náhradě škody.

⁽¹³⁾ Ustanovení čl. 6 odst. 5 směrnice o náhradě škody.

⁽¹⁴⁾ Ustanovení čl. 5 odst. 1 směrnice o náhradě škody.

⁽¹⁵⁾ Sdělení Komise o určení výše škody v žalobách o náhradu škody způsobené porušením antimonopolních předpisů (Úř. věst. C 167, 13.6.2013, s. 19) a Praktické pokyny týkající se určení výše škody v žalobách o náhradu škody při porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (11.6.2013).

⁽¹⁶⁾ Pokud například žalovaný argumentuje tím, že žalobce přenesl navýšení ceny způsobené protiprávním jednáním na své odběratele (tzv. „obrana založená na přenesení navýšení cen“), může žalovaný požadovat přístup k důkazům, které má k dispozici žalobce nebo třetí strany. Viz Pokyny pro vnitrostátní soudy, jak stanovit odhadem část navýšení ceny, která byla přenesena na nepřímého odběratele (Úř. věst. C 267, 9.8.2019, s. 4).

⁽¹⁷⁾ Viz čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU o zásadě loajální spolupráce mezi Uníí a členskými státy a čl. 15 odst. 1 nařízení č. 1/2003, pokud jde o žádosti o informace určené Komisi. V případě řízení o žalobách o náhradu škody je v čl. 6 odst. 10 směrnice o náhradě škody výslovně stanoveno, že zpřístupnění orgánem pro hospodářskou soutěž je pouze nejzazším opatřením („Členské státy zajistí, aby vnitrostátní soudy mohly po orgánu pro hospodářskou soutěž požadovat zpřístupnění důkazů obsažených ve spisu u něj vedeném, pouze pokud některá strana nebo třetí strana nemůže z rozumných důvodů předložit požadované důkazy.“).

B. Důvěrné informace

18. Ochrana obchodního tajemství a jiných důvěrných informací je zakotvena v článku 339 SFEU a je rovněž obecnou zásadou práva EU ⁽¹⁸⁾. Skutečnost, že informace jsou důvěrné povahy, však není absolutní překážkou pro jejich zpřístupnění ve vnitrostátních řízeních ⁽¹⁹⁾. Vnitrostátní soudy rozhodnou o tom, co může představovat důvěrné informace za účelem soukromoprávního prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže, v každém jednotlivém případě podle vnitrostátních pravidel a pravidel EU a příslušné judikatury.
19. Z tohoto důvodu se toto sdělení nesnaží poskytnout definici důvěrných informací. Inspiraci však lze čerpat z judikatury soudů EU a z praxe Komise ⁽²⁰⁾.
20. Soudy EU považují za důvěrné informace, které splňují tyto kumulativní podmínky ⁽²¹⁾:
- i) jsou známy pouze omezenému počtu osob a
 - ii) jejich zpřístupnění může způsobit vážnou škodu osobě, která je poskytla, nebo třetím stranám a
 - iii) zájmy, jež by mohly být poškozeny zpřístupněním informace, jsou objektivně hodné ochrany.
21. V souvislosti s první podmínkou však informace může pozbýt své důvěrné povahy, jakmile se stane „dostupnou odborným kruhům nebo vyvoditelnou z veřejně dostupných informací“ ⁽²²⁾.
22. Pokud jde o druhou podmínku, je třeba poznamenat, že k posouzení možného vzniku škody je důležité uvážit nejprve povahu informací. Obvykle se má za to, že vážnou škodu může způsobit zpřístupnění informací, které mají

⁽¹⁸⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února 2008 ve věci *Varec v. Belgický stát*, C-450/06, EU:C:2008:91, bod 49. Viz rovněž rozsudek Soudního dvora ze dne 24. června 1986 ve věci *Akzo Chemie v. Komise*, C-53/85, EU:C:1986:256, bod 28; rozsudek Soudního dvora ze dne 19. května 1994 ve věci *SEP v. Komise*, C-36/92 P, EU:C:1994:205, bod 37, a rozsudek Soudního dvora ze dne 19. června 2018 ve věci *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, bod 53. Ochrana důvěrných informací je rovněž důsledkem práva každého na respektování jeho soukromého a rodinného života, které je stanoveno v článku 7 Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. C 326, 26.10.2012, s. 391) (viz též rozsudek ve věci *Varec v. Belgický stát*, citováno výše, bod 48).

⁽¹⁹⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 1996 ve věci *Postbank*, T-353/94, EU:T:1996:119, body 66 a 89; viz též pro inspiraci Oznámení Komise o spolupráci mezi Komisí a soudy členských států EU při používání článků 81 a 82 Smlouvy o ES (Úř. věst. C 101, 27.4.2004, s. 54) (dále jen „oznámení o spolupráci s vnitrostátními soudy“), bod 24 a Oznámení Komise o pravidlech pro přístup do spisu Komise v případech podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES, článků 53, 54 a 57 Dohody o EHP a nařízení Rady (ES) č. 139/2004 (Úř. věst. C 325, 22.12.2005, s. 7) (dále jen „oznámení o přístupu do spisu“), bod 24. Viz rovněž články 3 a 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1) (dále jen „směrnice o obchodním tajemství“).

⁽²⁰⁾ Viz například oznámení o přístupu do spisu, body 17–19, kapitola 11 dokumentu GR pro hospodářskou soutěž s názvem *Manual of Procedure for the application of Articles 101 and 102 TFEU* (k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/competition/antitrust/antitrust_manproc_11_2019_en.pdf) a dokument *Guidance on confidentiality claims during Commission antitrust procedures*, body 8–17 (k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf).

Podle okolností však vnitrostátní soudy musí případně posoudit v rámci řízení týkajících se soukromoprávního prosazování práva důvěrnost informací znovu, třebaže byla stanovena v rámci veřejnoprávního prosazování právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže. Strany správního řízení mohly například podat žádosti o zachování důvěrnosti vůči druhým stranám správního řízení, musí však případně uplatnit jiné nároky vůči stranám, které žádají o zpřístupnění informací v občanskoprávním řízení před vnitrostátním soudem. To platí i pro třetí strany, od kterých mohla Komise nebo vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž získat informace během správního řízení. Z důvodu uplynutí času mezi různými řízeními může být rovněž důležité, aby byly informace posouzeny znovu, pokud jde o to, zda ztratily důvěrnou povahu, či nikoli (viz rovněž bod 22).

⁽²¹⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 30. května 2006 ve věci *Bank Austria v. Komise*, T-198/03, EU:T:2006:136, bod 71; rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2011 ve věci *Idromacchine v. Komise*, T-88/09, EU:T:2011:641, bod 45; rozsudek Tribunálu ze dne 28. ledna 2015 ve věci *Akzo Nobel a další v. Komise*, T-345/12, EU:T:2015:50, bod 65, a rozsudek Soudního dvora ze dne 14. března 2017 ve věci *Evonik Degussa v. Komise*, C-162/15 P, EU:C:2017:205, bod 107.

⁽²²⁾ Viz například usnesení Tribunálu ze dne 19. června 1996 ve spojených věcech *NMH Stahlwerke v. Komise*, T-134/94 atd., EU:T:1996:85, bod 40; usnesení Tribunálu ze dne 29. května 1997 ve věci *British Steel v. Komise*, T-89/96, EU:T:1997:77, bod 29; usnesení Tribunálu ze dne 15. června 2006 ve věci *Deutsche Telekom v. Komise*, T-271/03, EU:T:2006:163, body 64 a 65, a usnesení Tribunálu ze dne 2. března 2010 ve věci *Telefónica v. Komise*, T-336/07, EU:T:2008:299, body 39, 63 a 64; viz také oznámení o přístupu do spisu, bod 23.

obchodní, finanční nebo strategický význam. ⁽²³⁾ Za druhé je třeba uvážit, jak aktuální dané informace jsou. Za důvěrné (alespoň částečně) mohou být často považovány obchodně citlivé informace týkající se probíhajícího nebo budoucího obchodního vztahu, interních obchodních plánů a další informace orientované na budoucnost. I taková informace však může ztratit svou důvěrnou povahu, pokud „pozbyla svůj obchodní význam z důvodu uplynutí času“ ⁽²⁴⁾.

23. Co se týká třetí podmínky, zájem určité strany chránit sebe nebo svou pověst před rozhodnutím o uložení náhrady škody, které bylo vyneseno vnitrostátním soudem v důsledku její účasti na porušení právních předpisů o hospodářské soutěži, není zájmem hodným ochrany. ⁽²⁵⁾
24. Za důvěrnou informaci mají být považována rovněž obchodní tajemství ve smyslu směrnice o obchodním tajemství ⁽²⁶⁾.

C. Spolupráce mezi Komisí a vnitrostátními soudy v souvislosti se zpřístupňováním důkazů

25. V občanskoprávním řízení, jehož předmětem je použití článků 101 a 102 SFEU, může vnitrostátní soud podle čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ⁽²⁷⁾ Komisi požádat, aby poskytla stanovisko v otázkách týkajících se používání právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže, nebo aby zaslala všechny právní, ekonomické či procesní informace, které má k dispozici, v souladu se zásadou loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii ⁽²⁸⁾.
26. Podle směrnice o náhradě škody může vnitrostátní soud například nařídit zpřístupnění dokumentů ze spisu Komise, pokud je nemůže z rozumných důvodů poskytnout žádná jiná (třetí) strana ⁽²⁹⁾. V tomto ohledu je důležité připomenout, že (jak bylo uvedeno výše) Komise nepředává dokumenty uvedené na černé listině nebo v případě, že její řízení nejsou uzavřena, dokumenty uvedené na šedé listině (viz bod 15 výše) ⁽³⁰⁾.
27. Pomoc, kterou Komise poskytuje vnitrostátním soudům, nesmí mimoto narušit záruky, jež mají fyzické a právnické osoby v souladu se zásadou profesního tajemství podle článku 339 SFEU a článku 28 nařízení (ES) č. 1/2003 ⁽³¹⁾.

⁽²³⁾ To je důležité i v souvislosti s ochranou třetích stran před rizikem odvetných opatření ze strany konkurenta nebo obchodního partnera, který na ně může vyvíjet významný obchodní nebo ekonomický tlak. Viz například rozsudek Soudního dvora ze dne 6. dubna 1995 ve věci BPB Industries a British Gypsum v. Komise, C-310/93, EU:C:1995:101, body 26 a 27.

⁽²⁴⁾ Informace, která byla důvěrná, pochází však z doby před pěti či více lety, musí být považována za historickou, pokud výjimečně žadatel neprokáže, že stále představuje podstatný prvek jeho obchodního postavení nebo obchodního postavení třetí strany; v této souvislosti viz rozsudek ve věci Evonik Degussa v. Komise, citováno výše, bod 64; rozsudek ve věci Baumeister, citováno výše, bod 54, a rozsudek Tribunálu ze dne 15. července 2015 ve věci Pilkington Group Ltd v. Komise, T-462/12, EU:T:2015:508, bod 58. viz také oznámení o přístupu do spisu, bod 23.

⁽²⁵⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 2011 ve věci CDC Hydrogene Peroxide v. Komise, T-437/08, EU:T:2011:752, bod 49 („[...] zájem společnosti, která se podílela na kartelové dohodě, na tom, aby se vyhnula takovýmto žalobám [...], nepředstavuje zájem hodný ochrany s ohledem zejména na právo každé osoby na uplatnění nároku na náhradu škody, která jí údajně vznikla jednáním, jež může omezit nebo narušit hospodářskou soutěž (rozsudky Soudního dvora ze dne 20. září 2001, Courage a Crehan, C-453/99, Recueil, s. I-6297, body 24 a 26, a ze dne 13. července 2006, Manfredi a další, C-295/04 až C-298/04, Sb. rozh. s. I-6619, body 59 a 61)“. Stejně tak se v čl. 5 odst. 5 směrnice o náhradě škody stanoví, že zájem podniků vyhnout se žalobám o náhradu škody poté, co porušily právní předpisy o hospodářské soutěži, nepředstavuje zájem vyžadující ochranu.

⁽²⁶⁾ Pokud jde o definici obchodního tajemství, viz čl. 2 bod 1 směrnice o obchodním tajemství, který musí být vykládán ve spojení s čl. 3 odst. 2 téže směrnice.

⁽²⁷⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁸⁾ Ustanovení čl. 15 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003; oznámení o spolupráci s vnitrostátními soudy, body 21, 27 a 29; rozsudek ve věci Postbank, citováno výše, bod 65; viz také usnesení Soudního dvora ze dne 13. července 1990 ve věci Imm Zwartveld, C-2/88, EU: C:1990:315, body 21–22. Je třeba poznamenat, že vyžaduje-li to jednotné uplatňování článku 101 nebo článku 102 Smlouvy o fungování EU, může Komise z vlastního podnětu předkládat soudům členských států písemná vyjádření, a za tímto účelem může požádat příslušný soud členského státu, aby jí zaslal nebo zajistil zaslání jakýchkoli dokumentů nezbytných pro posouzení případu, viz čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003.

⁽²⁹⁾ Viz čl. 6 odst. 10 směrnice o náhradě škody.

⁽³⁰⁾ Viz čl. 16a odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES ve znění pozdějších předpisů (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 18). Viz rovněž bod 26 oznámení o spolupráci s vnitrostátními soudy, pokud jde o odmítnutí předání informací z prvořadých důvodů souvisejících s potřebou chránit zájmy Evropské unie nebo vyhnout se jakémukoli narušení fungování a nezávislosti.

⁽³¹⁾ Rozsudek ve věci Postbank, citováno výše, bod 90. Viz také článek 7 Listiny základních práv Evropské unie, citováno výše.

28. Pokud se Komise domnívá, že informace požadované vnitrostátním soudem mohou být důvěrné ve věci, která mu byla předložena, před jejich předáním se dotáže soudu, zda může zaručit a zda zajistí ochranu důvěrných informací⁽³²⁾. Vnitrostátní soud by měl poté účinně zaručit odpovídající ochranu důvěrných informací, které patří právníkům nebo fyzickým osobám, od nichž Komise informace získala⁽³³⁾.
29. Pokud vnitrostátní soud poskytne záruku, že bude důvěrné informace chránit, Komise požadované informace předá. Vnitrostátní soud pak může zpřístupnit informace ve vnitrostátním řízení s uplatněním opatření na ochranu důvěrnosti informací sdělených Komisi a s přihlédnutím k případným připomínkám předloženým v této věci Komisí.

III. OPATŘENÍ NA OCHRANU DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ

A. Úvod

30. Jsou-li zpřístupněny důkazy, které obsahují důvěrné informace, měla by být zavedena opatření na ochranu těchto informací. Směrnice o náhradě škody například odkazuje na několik opatření, jako je možnost upravit dokumenty, vést neveřejná jednání, omezit okruh osob, které mohou důkazy vidět, a pověřit odborníky, aby vypracovali shrnutí informací v souhrnné či jinak nedůvěrné podobě⁽³⁴⁾.
31. Volba opatření na ochranu důvěrných informací použitého při nařizování zpřístupnění přirozeně závisí na konkrétních vnitrostátních procesních pravidlech, včetně toho, do jaké míry jsou některá opatření vůbec dostupná. Vnitrostátní soudy mohou rovněž požadovat, aby strany usilovaly o dosažení dohody o opatřeních na ochranu důvěrných informací.
32. Vnitrostátní soudy rozhodnou o nejúčinnějším opatření nebo kombinaci opatření na ochranu důvěrnosti v každém jednotlivém případě. Volba může záviset na řadě faktorů, jako je mimo jiné:
- povaha a obchodní/finanční/strategický význam informací podléhajících zpřístupnění (např. jména zákazníků, ceny, struktura nákladů, zisková rozpětí atd.) a to, zda pro účely výkonu práv strany požadující zpřístupnění informací může být přístup k těmto informacím poskytnut v souhrnné nebo anonymizované podobě, či nikoli;
 - rozsah požadovaného zpřístupnění (tj. objem nebo počet dokumentů, které mají být zpřístupněny);
 - počet stran, kterých se soudní spor a zpřístupnění týkají. Některá opatření na ochranu důvěrnosti mohou být účinnější než jiná v závislosti na tom, zda existuje více než jedna strana žádající o zpřístupnění a/nebo strana zpřístupňující informace;
 - vztah mezi stranami (například zda je strana, která informace zpřístupňuje, přímým konkurentem strany, která žádá o jejich zpřístupnění⁽³⁵⁾, zda mají strany probíhající dodavatelský vztah atd.);

⁽³²⁾ Oznámení o spolupráci s vnitrostátními soudy, bod 25.

⁽³³⁾ Viz rovněž bod 12 stanoviska Komise ze dne 22. prosince 2014 na základě žádosti podle čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy, Ministerstvo zdravotnictví a další v. Servier Laboratories Limited a další, C(2014) 10264 final, k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/competition/court/confidentiality_rings_final_opinion_en.pdf

⁽³⁴⁾ Viz 18. bod odůvodnění směrnice o náhradě škody.

⁽³⁵⁾ Pokud jsou například strany přímými konkurenty, musí zvolené opatření zajistit, že způsob zpřístupnění informací neumožní stranám uzavřít tajnou dohodu nebo neposkytne konkurenční výhodu straně, která o zpřístupnění žádá.

- v) to, zda informace, které mají být zpřístupněny, pocházejí od třetích stran. Je třeba vzít v úvahu rovněž práva třetích stran v občanskoprávním řízení na ochranu jejich důvěrných informací⁽³⁶⁾. Strana, která zpřístupňuje informace, může mít k dispozici dokumenty třetí strany, které jsou důvěrné vůči straně, která o zveřejnění informací žádá, nebo vůči jiným stranám v řízení⁽³⁷⁾;
- vi) okruh jednotlivců, kterým je umožněn přístup k informacím (tj. zda by informace měly být zpřístupněny pouze externím zástupcům nebo zda by přístup k informacím měla mít též žádající strana (tj. zástupci společnosti));
- vii) riziko neúmyslného zpřístupnění;
- viii) schopnost soudu chránit důvěrné informace během celého občanskoprávního řízení, jakož i po jeho ukončení; vnitrostátní soudy mohou dospět k závěru, že pro účinnou ochranu důvěrných informací nebude dostačující jedno opatření a že v průběhu řízení bude možná nutné přijmout další opatření, a
- ix) jakákoli další omezení nebo administrativní zátěž⁽³⁸⁾ spojené se zpřístupněním, jako jsou zvýšené náklady nebo další administrativní kroky pro vnitrostátní soudní systém⁽³⁹⁾, náklady stran, možné prodlevy v řízení atd.
33. Aby se zabránilo tomu, že strany použijí důvěrné dokumenty mimo řízení, v jehož rámci byly zpřístupněny, je důležité, aby vnitrostátní soudy mohly ukládat odrazující sankce za nesplnění povinností chránit důvěrné informace⁽⁴⁰⁾. Volba neúčinnějších opatření na ochranu důvěrných informací může záviset na existenci sankcí za nesplnění nebo odmítnutí splnit nařízená opatření a na schopnosti je ukládat a vymáhat. V případech žalob o náhradu škody podle článku 8 směrnice o náhradě škody musí mít vnitrostátní soudy možnost účinně ukládat sankce stranám, třetím stranám a jejich právnímu poradci v případě, že nesplní nebo odmítnou splnit povinnosti uložené vnitrostátním soudem s cílem chránit důvěrné informace⁽⁴¹⁾.
34. Přesná povaha a rozsah sankcí budou záviset na vnitrostátních pravidlech. Podle směrnice o náhradě škody zahrnují sankce mimo jiné v případě nesplnění nebo odmítnutí splnit povinnosti uložené vnitrostátním soudem, které se týkají ochrany důvěrných informací, možnost vyvodit nepříznivé závěry a nařídit náhradu nákladů řízení⁽⁴²⁾. Externí právní poradci nebo odborníci mohou podléhat rovněž disciplinárním sankcím ze strany svých profesních sdružení (např. pozastavení činnosti, pokuty atd.).
35. Závěrem lze říci, že volba opatření na ochranu důvěrných informací může vyžadovat komplexní hodnocení několika faktorů. S cílem napomoci vnitrostátním soudům při tomto hodnocení podává sdělení přehled nejčastějších opatření, která mohou být – jsou-li dostupná podle procesních pravidel členských států – použita na ochranu důvěrných informací, a uvádí příslušné úvahy, pokud jde o jejich účinnost.

⁽³⁶⁾ Viz zejména čl. 5 odst. 7 směrnice o náhradě škody („Členské státy zajistí, aby ti, od nichž je zpřístupnění informací požadováno, dostali možnost být vyslechnuti dříve, než vnitrostátní soud nařídí zpřístupnění důkazů [...]“).

⁽³⁷⁾ Stranou, od níž informace pocházejí, nemusí být nutně strana, která informace zpřístupňuje. Strana mohla mít přístup k informacím od třetích stran například během správního řízení před Komisí nebo před vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž. Skutečnost, že určitá strana měla přístup k informacím, tuto stranu neopravňuje k dalšímu zpřístupnění důvěrných informací třetí strany. V souvislosti s nedůvěrnými verzemi dokumentů týkajícími se procesu shromažďování údajů, které byly speciálně připraveny pro přístup ke spisu, viz například stanovisko Komise ze dne 29. října 2015 k použití čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy, *Sainsbury's Supermarkets Ltd v. Mastercard Incorporated a další*, (C(2015) 7682 final), bod 23, kde Komise uvedla, že pro účely šetření Komise nebylo nutné zaujmout stanovisko, zda jsou tyto informace důvěrné vůči jiným stranám, že však třetí strany, které informace poskytl, mohou vznést námitku proti sdělení informací s žalobcem. Stanovisko dospělo k závěru, že „[...] skutečnost, že společnost Mastercard může být spokojena s konkrétními provedenými opatřeními, jako je důvěrný okruh, nemusí nutně uspokojit třetí strany, které informace poskytl“. Stanovisko je k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/competition/court/sainsbury_opinion_en.pdf

⁽³⁸⁾ Viz body 6 a 10 výše.

⁽³⁹⁾ Ochrana důvěrných informací v souvislosti se žádostmi o zpřístupnění může vyžadovat změny v obvyklém fungování logistických nebo i telematických postupů soudu nebo zavedení *ad hoc* postupů případ od případu v mezích platných vnitrostátních procesních předpisů.

⁽⁴⁰⁾ Viz např. článek 16 směrnice o obchodním tajemství, který stanoví možnost uložit sankce jakékoli osobě, která v průběhu soudního řízení nedodrží nebo odmítne dodržet nařízená opatření k zachování důvěrnosti obchodního tajemství.

⁽⁴¹⁾ Viz také 33. bod odůvodnění směrnice o náhradě škody. Využití sankcí je podstatné vzhledem k tomu, že ve většině případů by vnitrostátní soudy nemusely být schopny vykonávat v reálném čase dohled nad tím, zda strany dodržují pravidla rozhodnutí o zpřístupnění informací, zejména v případě důvěrného okruhu.

⁽⁴²⁾ Ustanovení čl. 8 odst. 2 směrnice o náhradě škody.

B. Úprava

36. Vnitrostátní soudy mohou zvážit možnost nařídit straně, která informace zpřístupňuje, úpravu kopií dokumentů odstraněním důvěrných informací. Tento postup je znám jako úprava dokumentů.
37. Úprava může zahrnovat nahrazení každé důvěrné informace anonymizovanými údaji nebo souhrnnými údaji, nahrazení zrušených odstavců informativními nebo smysluplnými nedůvěrnými souhrny, nebo dokonce úplně „zачernění“ částí dokumentů obsahujících důvěrné informace.
38. Strany, které zpřístupňují informace, jsou požádány, aby omezily úpravu na to, co je nezbytně nutné pro ochranu zájmů osob, od nichž informace pocházejí (tj. třetích stran). Pro ochranu všech důvěrných informací v jednom nebo několika dokumentech mohou postačovat omezené úpravy některých důvěrných informací. Podle okolností daného případu může k zachování důvěrnosti postačovat například odstranění jmen zákazníků při zachování příslušných neupravených údajů o množství dodaného výrobku ⁽⁴³⁾.
39. Odstranění důvěrných informací, aniž by se informace nahrazovala textem neobsahujícím důvěrné údaje, nemusí dosáhnout náležité rovnováhy mezi právem strany na ochranu důvěrných informací a právem strany, která žádá o přístup k důkazům k doložení svého nároku nebo obhajoby. Odstranění celých stran nebo oddílů dokumentů nebo celých příloh lze považovat za nadměrné a nemusí být pro účely řízení přijatelné.

B.1 Úprava jako účinný způsob ochrany důvěrnosti

40. Úprava může představovat účinné opatření na ochranu důvěrných informací v případě, že navzdory nahrazení důvěrných informací textem neobsahujícím důvěrné údaje jsou zpřístupněné dokumenty a informace smysluplné a vhodné pro uplatnění práv strany, která o zpřístupnění žádá.
41. Opatření v podobě úpravy může být tudíž obzvláště účinné v případech, kdy se důvěrné informace týkají údajů o trhu nebo číselných údajů (např. obrat, zisk, podíly na trhu atd.), které mohou být nahrazeny reprezentativními rozpětími, nebo pokud lze kvalitativní údaje smysluplně shrnout.
42. Úprava může být účinným opatřením na ochranu důvěrných informací rovněž tehdy, je-li objem důvěrných informací, jichž se zpřístupnění týká, omezený. Pokud je třeba upravit velmi vysoký počet dokumentů, mohou být podle okolností daného případu jiná opatření na ochranu důvěrných informací (např. důvěrný okruh atd.) považována za vhodnější s ohledem na čas, náklady a zdroje potřebné pro přípravu nedůvěrných verzí.
43. Odstranění důvěrných informací třetí strany může být účinné rovněž v případech, kdy strana, která informace zpřístupňuje, má k dispozici informace třetích stran, jež nemusí být důvěrné ve vztahu k této straně, mohou však být důvěrné vůči straně žádající o zpřístupnění ⁽⁴⁴⁾. Mohlo by tomu tak být například tehdy, pokud jsou žádající strana, která získá přístup k informacím, a třetí strana konkurenty. V takových případech si strana zpřístupňující informace musí případně vyžádat názor třetí strany na to, které informace jsou důvěrné, nebo jinak získat její souhlas s návrhem na úpravu.
44. Vnitrostátní soudy však mohou shledat, že úprava je méně účinná v případech, kdy žádost zahrnuje vysoký počet dokumentů třetích stran, neboť proces spolupráce se třetími stranami v tomto ohledu může zvýšit složitost úkolu.

⁽⁴³⁾ Dostupnost informací o dodaných objemech může být zásadní pro vyčíslení škody způsobené na nižší úrovni dodavatelského řetězce (tj. nepřímými zákazníky).

⁽⁴⁴⁾ K tomu může dojít z toho důvodu, že dokumenty třetích stran neobsahují důvěrné informace vůči straně, která informace zpřístupňuje, nebo kvůli tomu, že strana, která informace zpřístupňuje, již měla přístup k nedůvěrné verzi dokumentů, v níž byly informace považované za důvěrné ve vztahu ke straně zpřístupňující informace předtím odstraněny.

B.2 Úprava důvěrných informací

45. V závislosti na různých procesních pravidlech mohou být vnitrostátní soudy více či méně aktivně zapojeny do procesu úpravy. Vnitrostátní soudy mohou kontrolovat proces úpravy, dohlížet na něj a být prostředníkem mezi stranami a třetími stranami. Strany mohou být případně primárně odpovědné za vyhotovení nedůvěrných verzí a/nebo za získání souhlasu třetích stran s návrhy na úpravu.
46. Pokud jde o řízení procesu přípravy nedůvěrných verzí, pro vnitrostátní soudy by mohlo být každopádně užitečné vydat obecné pokyny pro strany a/nebo specifické pokyny pro řízení, jež u daného soudu probíhá, je-li to podle vnitrostátních procesních pravidel možné. Tyto pokyny mohou být užitečné při stanovení postupu, který soudy mohou očekávat od stran při přípravě nedůvěrných verzí.
47. Za účelem efektivního vyřizování žádostí o úpravu mohou vnitrostátní soudy strany požádat, aby ⁽⁴⁵⁾:
- označily všechny důvěrné informace v původních důvěrných dokumentech hranatými závorkami a zvýraznily tak, aby zůstaly čitelné před přijetím rozhodnutí o tom, co by mělo být odstraněno ⁽⁴⁶⁾;
 - vypracovaly seznam všech informací navržených pro úpravu (každé slovo, údaj, odstavec a/nebo oddíl, jenž má být upraven);
 - pro každou navrženou úpravu uvedly konkrétní důvody, proč by se s informací mělo zacházet jako s důvěrnou;
 - nahradily upravené informace informativním a smysluplným nedůvěrným souhrnem upravených informací. ⁽⁴⁷⁾ Obvykle nepostačuje pouhý údaj jako „obchodní tajemství“, „důvěrné“ nebo „důvěrné informace“. Při úpravě kvantitativních údajů (např. tržby, obrat, zisk, podíly na trhu, ceny atd.) lze použít smysluplné rozpětí nebo souhrnné číselné údaje. Například u údajů o prodeji a/nebo obratu nemusí být rozpětí širší než 20 % přesného údaje smysluplné; stejně tak nemusí být v případě podílů na trhu v závislosti na okolnostech projednávaného případu u soudu smysluplné širší rozmezí než 5 % ⁽⁴⁸⁾;
 - předložily nedůvěrné verze příslušných dokumentů, které odrážejí strukturu a formát důvěrných verzí. Beze změny zůstanou v původním dokumentu zejména informace, jako jsou názvy nebo nadpisy, čísla stran a seznamy odstavců, takže osoba, která dokument čte, je schopna pochopit rozsah úprav a jejich dopad na schopnost porozumět informacím, jakmile jsou zpřístupněny;
 - zajistily, aby předložené nedůvěrné verze byly technicky spolehlivé a aby odstraněné informace nemohly být žádným způsobem získány, včetně použití forenzních nástrojů.
48. Jakmile strany předloží příslušné žádosti o úpravu, nebo se dohodnou na návrhu na úpravu, bude na vnitrostátním soudu, aby rozhodl, zda jsou navrhované úpravy přijatelné.
49. Po úpravě mohou být nedůvěrné verze původních dokumentů použity v celém občanskoprávním řízení a nelze vyžadovat žádnou další ochranu.

⁽⁴⁵⁾ Pro inspiraci viz oznámení o přístupu do spisu, body 35–38; dokument *Guidance on confidentiality claims during Commission antitrust procedures* (pokyny k žádostem o zachování důvěrnosti během antimonopolních řízení Komise), body 18 až 26, k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf a neoficiální pokyny GR pro hospodářskou soutěž k žádostem o zachování důvěrnosti, k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/competition/antitrust/guidance_en.pdf

⁽⁴⁶⁾ K označení toho, které straně patří důvěrná informace, nebo zda se jedná o informace třetí strany, lze použít například systém barevného kódování.

⁽⁴⁷⁾ Viz například čl. 103 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu.

⁽⁴⁸⁾ Pokud jde o rozpětí prodeje, údajů o obratu a podílů na trhu, viz bod 22 pokynů k žádostem o zachování důvěrnosti během antimonopolních řízení Komise, k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf

C. Důvěrné okruhy

50. Důvěrný okruh je opatření k zpřístupňování informací, kdy osoba, která informace zpřístupňuje, uvede určité kategorie informací, včetně důvěrných informací, jež jsou k dispozici pouze vymezeným kategoriím osob⁽⁴⁹⁾.

C.1 Důvěrné okruhy jako účinný způsob ochrany důvěrnosti

51. Důvěrné okruhy mohou být pro vnitrostátní soudy účinným opatřením na ochranu důvěrnosti v různých situacích.
52. Důvěrné okruhy mohou být za prvé účinné k zajištění zpřístupnění kvantitativních údajů (např. příjmů, cen, ziskových rozpětí atd.)⁽⁵⁰⁾ nebo velmi strategických obchodních informací, které jsou sice relevantní pro uplatnění nároku strany, lze je však obtížně smysluplně shrnout⁽⁵¹⁾ nebo je nelze zpřístupnit bez rizika nadměrné úpravy⁽⁵²⁾, a tudíž bez ztráty důkazní hodnoty.
53. Důvěrné okruhy mohou za druhé umožnit dosažení procesní ekonomie a nákladové efektivity, zejména pokud je počet požadovaných dokumentů značný a všechny dokumenty jsou zcela umístěny do okruhu (tj. v původním znění bez úpravy). V praxi nemusí strany souhlasit se zpřístupněním neupravených verzí některých dokumentů v důvěrném okruhu a může se od nich vyžadovat vypracování důvěrných a nedůvěrných verzí některých dokumentů. Nicméně i v takových případech mohou důvěrné okruhy snížit potřebu diskusí mezi stranami ohledně důvěrnosti, a tím i možné prodlevy.
54. Důvěrné okruhy lze za třetí organizovat elektronicky (např. elektronické zpřístupnění). Důvěrné okruhy proto nemusí nutně vyžadovat fyzické předání informací nebo fyzickou přítomnost členů okruhu na určitém místě.
55. Důvěrné okruhy mohou pomoci zachovat rovnováhu mezi potřebou zpřístupnění informací a povinností chránit důvěrné informace⁽⁵³⁾. Zpřístupněním dokumentů v rámci důvěrného okruhu jsou relevantní důvěrné informace účinně zpřístupněny, možná škoda způsobená zpřístupněním je však kontrolována nebo minimalizována umožněním přístupu k informacím omezenému kruhu osob podle okolností daného případu (např. povaha dokumentů, vztah stran, složení okruhu, dokumenty třetích stran atd.).

⁽⁴⁹⁾ V závislosti na jurisdikci se na toto opatření k zpřístupnění informací odkazuje také jako na kluby pro zachování důvěrnosti nebo na datové místnosti. Tento druh opatření lze použít rovněž ve správním řízení. Pokud jde o postupy Komise, viz Oznámení Komise o osvědčených postupech pro vedení řízení týkajících se článků 101 a 102 SFEU (Úř. věst. C 308, 20.10.2011, s. 6), body 96 a 97; pokud jde o datové místnosti, viz dokument *Best Practices on the disclosure of information in data rooms in proceedings under Articles 101 and 102 TFEU and under the EU Merger Regulation* (osvědčené postupy při zveřejňování informací v datových místnostech v řízeních podle článků 101 a 102 SFEU a podle nařízení EU o spojování podniků), bod 9, k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/competition/mergers/legislation/disclosure_information_data_rooms_en.pdf Co se týká důvěrných okruhů, viz pokyny k používání důvěrných okruhů v řízeních Komise, k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/competition/antitrust/conf_rings.pdf

⁽⁵⁰⁾ Viz výše uvedené pokyny k přenášení, bod 43.

⁽⁵¹⁾ Viz například zpráva OECD ze dne 5. října 2011 o procesní spravedlnosti: otázky transparentnosti v občanskoprávních a správních vykonávacích řízeních (*Procedural fairness: transparency issues in civil and administrative enforcement proceedings*), s. 12; k dispozici na adrese www.oecd.org/competition/mergers/48825133.pdf; viz též dokument *Scoping note on Transparency and Procedural Fairness as a long-term theme for 2019–2020*, 6.–8. června 2018, konferenční centrum OECD, s. 4–5, k dispozici na adrese [www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DAF/COMP/WD\(2018\)6&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DAF/COMP/WD(2018)6&docLanguage=En)

⁽⁵²⁾ Pokud jde například o údaje shromážděné externími dodavateli od účastníků průzkumu Komise, Komise v bodě 21 svého stanoviska ve věci *Sainsbury's Supermarkets Ltd v. MasterCard Incorporated* a další dospěla k závěru, že informace nelze anonymizovat způsobem, který plně respektuje oprávněný zájem poskytovatelů údajů na ochraně jejich důvěrných informací.

⁽⁵³⁾ Viz v této souvislosti zpřístupnění v rámci důvěrného okruhu nařízené Tribunálem v rozsudku ze dne 14. března 2014 ve věci *Cementos Portland Valderrivas, SA v. Komise*, T-296/11, EU:T:2014:121, bod 24: „[...] s cílem uvést do souladu zásadu kontradiktornosti s charakteristikami fáze přípravného vyšetřování ve stadiu, kdy dotyčný podnik nemá právo být informován o základních skutečnostech, o které se Komise opírá, ani právo na přístup ke spisu, byl usnesením ze dne 14. května 2013 přístup k informacím poskytnutým Komisí omezen pouze na advokáty žalobkyně a podmíněn uzavřením dohody o mlčenlivosti z jejich strany.“

56. Při posuzování toho, zda a do jaké míry by měly být důkazy umístěny v důvěrném okruhu, však mohou vnitrostátní soudy přikládat význam skutečnosti, že informace umístěné v důvěrném okruhu mohou omezit rozsah, ve kterém mohou být dostupné a/nebo použity v dalších fázích řízení (např. slyšení, zveřejnění atd.). Vnitrostátní soudy mohou rovněž uvážit, zda jsou přesto zapotřebí nedůvěrné verze dokumentů, a pokud ano, počet dokumentů, které by v každém případě musely být upraveny.

C.2 Organizování důvěrného okruhu

57. Pokud se vnitrostátní soud domnívá, že v daném případě je účinným způsobem zpřístupnění informací důvěrný okruh, může prostřednictvím soudního příkazu rozhodnout o celé řadě relevantních aspektů, jako jsou a) informace, které mají být umístěny do důvěrného okruhu; b) složení důvěrného okruhu; c) závazky týkající se zachování důvěrnosti, které mají strany přijmout, a d) logistická organizace důvěrného okruhu. Některé aspekty mohou být již stanoveny vnitrostátními procesními pravidly nebo obecnými pokyny vydanými vnitrostátním soudem ⁽⁵⁴⁾.

a. Určení informací přístupných v důvěrném okruhu

58. Důvěrný okruh nařízený vnitrostátním soudem bude obvykle určovat kategorie informací nebo konkrétní důkazy, které by měly být zahrnuty do důvěrného okruhu. V praxi se mohou strany dohodnout, nebo být vyzvány soudem, aby se dohodly na dokumentech nebo informacích, které by měly být zahrnuty do důvěrného okruhu, předtím, než soud vydá příkaz.

b. Složení důvěrného okruhu

59. Po posouzení podání stran učiněných písemně nebo během ústního slyšení, nebo na základě dohody stran může soud rozhodnout o tom, kdo bude členem důvěrného okruhu, jakož i o přístupových právech členů ⁽⁵⁵⁾.
60. Členy důvěrného okruhu mohou být osoby, které mají právo seznámit se s dokumenty v rámci důvěrného okruhu. Rozhodnutí o složení důvěrného okruhu bude záviset na okolnostech daného případu, zejména na povaze informací, jichž se žádost o zpřístupnění týká.
61. Členy důvěrného okruhu mohou být externí poradci stran (např. externí právní poradce nebo jiní poradci) nebo interní právní poradce a/nebo jiní zástupci společností. V závislosti na vnitrostátních předpisech a zvláštních okolnostech daného případu se důvěrné okruhy mohou skládat pouze z externích poradců, nebo z kombinace externích a interních poradců.

Externí poradci

62. Mezi externí poradce mohou podle potřeby dané věci patřit právní poradci a jiní poradci nebo odborníci, jako jsou například účetní, ekonomové, finanční poradci nebo auditoři.
63. S výhradou vztahu mezi stranou žádající o zpřístupnění a stranou, která informace zpřístupňuje, a informací, které mají být zpřístupněny, může soud považovat za nezbytné omezit přístup k důvěrnému okruhu na poradce, kteří nejsou zapojeni do rozhodovacích procesů společností, jež zastupují ⁽⁵⁶⁾. To je často případ externích poradců.

⁽⁵⁴⁾ Pokud jde o příklad organizačních procesních opatření, viz Prováděcí předpisy k jednacímu řádu Tribunálu přijaté Tribunálem, a zejména oddíl VI týkající se důvěrnosti (Úř. věst. L 152, 18.6.2015, s. 1). Pokud jde například o pravidla pro důvěrný okruh a pravidla pro datové místnosti pro účely správních postupů Komise, viz oddíl 4.3 výše uvedených osvědčených postupů při zveřejňování informací v datových místnostech v řízeních podle článků 101 a 102 SFEU a podle nařízení EU o spojování podniků; příloha A osvědčených postupů, standardní pravidla pro datové místnosti (pro zveřejňování důvěrných informací pouze externím poradcům), k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/competition/antitrust/data_room_rules_en.pdf a výše uvedené pokyny k používání důvěrných okruhů, a zejména oddíl 5 týkající se sjednané dohody o zpřístupnění informací.

⁽⁵⁵⁾ Rozhodnutí o složení důvěrného okruhu může rovněž stanovit maximální počet členů na jednu stranu.

⁽⁵⁶⁾ Viz 18. bod odůvodnění směrnice o náhradě škody („omezit okruh osob, které mohou důkazy vidět“).

64. Na rozdíl od externích poradců mohou interní právní poradce nebo zástupci společností vykonávat ve společnosti řadu funkcí a mohou být často přímo či nepřímo zapojeni do strategického rozhodování společnosti. Za určitých okolností proto může hrozit, že obchodní nebo strategické poradenství poskytované interním právním poradcem vedení společnosti je ovlivněno přístupem k určitým důvěrným informacím v důvěrném okruhu. Tak tomu může být například v případě, kdy jsou stranami v občanskoprávním řízení skuteční nebo potenciální konkurenti a přístup k obchodně citlivým nebo strategickým informacím jim může poskytnout neodůvodněnou konkurenční výhodu; pokud jsou strany v dodavatelském vztahu nebo pokud informace, které mají být zpřístupněny, zahrnují dosud platné dohody.
65. Při rozhodování, zda omezit přístup pouze na externí poradce, mohou vnitrostátní soudy považovat za relevantní povahu informací, jakož i to, zda tento omezený přístup umožní stranám účinně uplatnit jejich práva v soudním řízení, jak jsou uznána v právních předpisech EU ⁽⁵⁷⁾ a vnitrostátních právních předpisech.

Interní právní poradce a/nebo jiní zástupci společnosti

66. Mohou nastat okolnosti, kdy může vnitrostátní soud považovat za vhodné, aby přístup k důvěrným okruhům měl interní právní poradce a/nebo zástupci společnosti (např. vedoucí pracovníci nebo jiní zaměstnanci ⁽⁵⁸⁾). Přístup interního právního poradce a/nebo zástupců společnosti se posuzuje v každém jednotlivém případě a může záviset na blízkosti osob navržených stranami k podnikání, oblasti činnosti nebo provozu, jichž se žádost týká, nebo na jiných skutkových okolnostech.
67. Takovýto přístup lze udělit v případě, kdy se dané důvěrné informace (všechny nebo jejich část) považují za méně obchodně citlivé nebo kdy zpřístupnění informací zaměstnancům společnosti nemůže způsobit škodu, například v důsledku vztahu mezi stranami.
68. Přístup interního právního poradce a/nebo jiných zástupců společnosti k určitým informacím může být udělen rovněž na základě odůvodněné žádosti stran ⁽⁵⁹⁾, obvykle v případě, že externí právní poradce, který má přístup k informacím, usoudí, že nemůže náležitě zastupovat zájmy svého klienta, aniž by jeho klientovi byly sděleny určité informace. Tak je tomu například v případech, kdy externí právní poradce není schopen posoudit přesnost nebo relevantnost informací pro nárok strany, nebo v případě, že informace jsou velmi odborné nebo specifické pro výrobek/službu a vyžadují znalost daného odvětví nebo průmyslu, aby bylo možné posoudit jejich relevanci ⁽⁶⁰⁾.
69. V právních rádech některých členských států může být navíc možné v konkrétních situacích požádat vnitrostátní soud o souhlas se sdílením specifických informací s interním právním poradcem nebo se zástupci společnosti, aniž by těmto osobám bylo povoleno stát se členy důvěrného okruhu.

Přístupová práva

70. Pokud se důvěrný okruh skládá z kombinace externích poradců a interního právního poradce a/nebo zástupců společnosti, mohou mít všichni tito členové okruhu přístup ke všem informacím zpřístupněným v okruhu, nebo jsou udělena různá přístupová práva.
71. Je rovněž možné, že se důvěrné okruhy organizují se dvěma úrovněmi přístupu: vnitřní okruh složený z externího právního poradce a/nebo jiných externích poradců, kteří mají právo na přístup k nejcitlivějším informacím, a vnější okruh složený z interního právního poradce a/nebo zástupců společností, kteří mají právo na přístup k ostatním důvěrným informacím.

⁽⁵⁷⁾ Viz například čl. 9 odst. 2 směrnice o obchodním tajemství.

⁽⁵⁸⁾ Např. osoby zaměstnané žádající stranou na základě pracovních smluv nebo jiného typu dohod o poskytování služeb nebo smluvních ujednání.

⁽⁵⁹⁾ Pro inspiraci viz výše uvedené oznámení o přístupu do spisu, bod 47.

⁽⁶⁰⁾ V soudních sporech týkajících se zpřístupnění obchodních tajemství se v čl. 9 odst. 2 směrnice o obchodním tajemství stanoví, že omezený okruh osob oprávněných k přístupu k důkazům zahrnuje nejméně jednu fyzickou osobu za každou stranu. Tento požadavek je omezen na (údajná) obchodní tajemství.

72. Na základě odůvodněné žádosti strany, která informace zpřístupňuje, může soud – v závislosti na vnitrostátních postupech – uložit rovněž zvláštní omezení ve vztahu k přístupu některých členů důvěrného okruhu ke konkrétním dokumentům.
73. Je možné, že přístup k důvěrným okruhům je udělen rovněž administrativnímu a/nebo pomocnému personálu (včetně např. externích poskytovatelů elektronických technických služeb pro elektronické zpřístupňování informací nebo pomoc při soudních sporech) pod dohledem jiných osob určených v okruhu a se stejnými povinnostmi týkajícími se zachování důvěrnosti.
74. Jakmile soud rozhodne o složení důvěrného okruhu, může být vhodné, aby určil každého jednotlivého člena, a to jmenovitě nebo podle úlohy či funkce a vztahu ke stranám ⁽⁶¹⁾. Soud může určit rovněž zaměstnance soudu, kteří jsou přítomni nebo mají přístup k okruhu společně se stranami nebo kdykoli jindy v případě fyzických důvěrných okruhů.

c. *Písemné závazky členů důvěrného okruhu*

75. Soud může požádat, aby členové důvěrného okruhu předložili soudu písemné závazky. Tyto závazky by se týkaly jejich povinností v souvislosti s přístupem k důvěrnému okruhu, a zejména důvěrným zacházením s některými informacemi zahrnutými v důvěrném okruhu ⁽⁶²⁾.
76. Tyto závazky se mohou týkat mimo jiné povinnosti nezpřístupňovat bez výslovného souhlasu soudu důvěrné informace jakékoli jiné osobě než osobám uvedeným soudem jako členové důvěrného okruhu; povinnosti použít důvěrné informace pouze pro účely občanskoprávního řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí o zpřístupnění informací; povinnosti zajistit náležitou úschovu informací; povinnosti přijmout jakékoli opatření nezbytné za daných okolností, aby se zabránilo neoprávněnému přístupu; povinnosti nekopírovat, netisknout, nestahovat, jinak nekopírovat, nepředávat nebo nesdělovat přístupné dokumenty; povinnosti vrátit nebo zničit veškeré kopie dokumentů obsahujících důvěrné informace; povinnosti zneprístupnit dokumenty pro určené osoby z jakéhokoli počítače nebo zařízení po určitém datu atd.
77. Pokud soud povolí přístup k důvěrnému okruhu pouze externím poradcům, může jim uložit povinnost nesdělovat důvěrné informace svým klientům. To může mít značný význam v jurisdikcích, v nichž jsou externí právní poradci podle etických pravidel advokátní komory nebo jiných pravidel povinni sdílet informace se svými klienty ⁽⁶³⁾. Pokud se strany dohodnou na takovýchto omezeních k zachování důvěrnosti, musí za tímto účelem případně výslovně osvobodit externí právní poradce, kteří jsou členy důvěrného okruhu (a eventuálně jejich advokátní kanceláře), od povinnosti zpřístupnit jim informace obsažené v důvěrném okruhu ⁽⁶⁴⁾.
78. Jestliže se důvěrného okruhu účastní interní právní poradce nebo zástupci společnosti, mohou se na ně navíc vztahovat dodatečné požadavky. Vnitrostátní soud může například považovat za vhodné stanovit, aby dotyčný zaměstnanec po stanovenou dobu nepracoval v oboru podnikání, jehož se žaloba týká.

d. *Logistická organizace důvěrného okruhu*

79. Důvěrné okruhy mohou vyžadovat, aby vnitrostátní soudy rozhodly o různých organizačních, infrastrukturních a logistických opatřeních.

⁽⁶¹⁾ Viz výše uvedené stanovisko Komise ve věci Servier, bod 22.

⁽⁶²⁾ Komise například ve svých správních postupech používá standardní dohodu o nezveřejňování informací, která je k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/competition/antitrust/nda_en.pdf

⁽⁶³⁾ Jedná se o odklon od obvyklé praxe, kdy externí právní zástupce strany zpřístupňuje svému klientovi informace a spisy obdržené od ostatních stran v řízení a volně o nich jedná se svým klientem.

⁽⁶⁴⁾ V rámci své správní praxe může Komise rovněž požádat o zproštění povinnosti týkající se poskytování informací mezi právníkem a klientem; viz například výše uvedené pokyny k používání důvěrných okruhů (bod 13) a osvědčené postupy při zveřejňování informací v datových místnostech, bod 23.

80. Důvěrné okruhy mohou za prvé zahrnovat fyzické nebo elektronické zpřístupnění důvěrných informací. Fyzické zpřístupnění může být organizováno v prostorách soudu se zaměstnanci soudu, kteří toto zpřístupnění kontrolují, nebo stranami v jejich prostorách bez zapojení soudu. Fyzické zpřístupnění může zahrnovat předání tištěných kopií dokumentů, avšak také zpřístupnění důkazů prostřednictvím CD, DVD nebo USB klíče na fyzickém místě v prostorách soudu nebo v prostorách stran.
81. Pokud jsou informace v důvěrném okruhu zpřístupněny v prostorách soudu, může být nutné, aby soud zajistil, že zařízení pro přístup k informacím jsou přiměřená, pokud si osoby, které mají přístup k důvěrnému okruhu, nemohou přinést své vlastní zařízení.
82. Ke zpřístupnění informací v důvěrném okruhu může dojít i elektronickými prostředky. V takovém případě jsou údaje nahrány a uloženy na elektronickém místě (např. „cloud“) a přístup k těmto informacím je chráněn náležitým šifrováním.
83. Soud může za druhé určit dobu trvání přístupu k důvěrnému okruhu.
84. Soud může za třetí rozhodnout o hodinách dostupnosti místností pro zpřístupnění (např. pouze během pracovní doby), o tom, zda musí být v místnostech pro zpřístupnění přítomni zaměstnanci soudu, zda lze do těchto místností vnášet poznámky nebo spisy atd.
85. Aby se zajistilo, že důvěrné informace zpřístupněné v rámci důvěrného okruhu jsou chráněny v průběhu celého řízení, mohou vnitrostátní soudy strany požádat, aby předložily jak důvěrnou, tak i nedůvěrnou verzi svých spisů (příčemž nedůvěrná verze zahrnuje například pouze kvantitativní údaje v souhrnné nebo anonymizované podobě), aby byly důvěrné informace uvedeny pouze v důvěrné příloze nebo aby byla přijata jiná opatření na ochranu důvěrné povahy informací. Další podrobnosti v tomto ohledu viz oddíl IV.

D. Ustanovení znalců

86. V některých jurisdikcích mohou vnitrostátní soudy rozhodnout o jmenování třetí osoby, která má odborné znalosti v určité oblasti (např. účetnictví, finance, právo hospodářské soutěže, audit atd.), aby posoudila některé důvěrné informace, jichž se žádost o zpřístupnění týká. Úloha tohoto soudem ustanoveného znalce se může lišit od odborníků jmenovaných stranami, kteří se v některých jurisdikcích často používají na podporu nároku nebo obhajoby strany.
87. Pokud to umožňují vnitrostátní procesní pravidla, může být úkolem znalce například vypracování smysluplného nedůvěrného shrnutí informací, které mají být poskytnuty straně žádající o zpřístupnění. Alternativně může být v závislosti na platných vnitrostátních procesních pravidlech znalec požádán, aby vypracoval důvěrný posudek, který lze zpřístupnit pouze externímu právnímu poradci a/nebo jiným externím poradcům strany žádající o zpřístupnění, a nedůvěrnou verzi zprávy, která je k dispozici samotné žádající straně.

D.1 Ustanovení znalců jako účinný způsob ochrany důvěrnosti

88. Ustanovení znalců se může ukázat jako účinné opatření za prvé v případě, že informace, které mají být zpřístupněny, jsou obchodně velmi citlivé a kvantitativní nebo odborné povahy (např. informace obsažené v obchodních nebo účetních knihách, údaje o zákaznících, výrobní postupy atd.). V takových případech mohou znalci shrnout a/nebo agregovat důvěrné informace za účelem jejich poskytnutí straně, která o zpřístupnění žádá.
89. Za druhé, ustanovení znalců může být účinné rovněž tehdy, pokud jedna strana požádá o další přístup k důvěrným dokumentům obsahujícím podkladové údaje, například k posouzení spolehlivosti metodik používaných ke stanovení rozsahu škody, přenesení navýšených cen atd.
90. Za třetí, v případech, kdy se vysoký počet dokumentů, které mají být zpřístupněny, týká důvěrných informací třetí strany, mohou soudy pokládat za efektivnější ustanovení znalce, aby informace posoudil a vyjádřil se k jejich důvěrné povaze, namísto diskusí se stranami o rozsahu úprav nebo stanovení důvěrného okruhu.

D.2 **Pověření znalců**

91. Vnitrostátní soud může ustanovit a pověřit znalce. V závislosti na různých procesních pravidlech mohou mít vnitrostátní soudy možnost ustanovit nezávislé odborníky, kteří jsou třetí stranou, ze seznamu znalců „schválených soudem“, ze seznamu znalců navržených stranami atd. Podle vnitrostátních procesních pravidel musí vnitrostátní soud při ustanovení znalce případně rozhodnout rovněž o tom, kdo ponese náklady znalce.
92. Po ustanovení znalce jej mohou vnitrostátní soudy požádat, aby předložil písemné závazky týkající se důvěrného zacházení se všemi informacemi, k nimž bude mít přístup.
93. Stejně jako v případě členů důvěrného okruhu se může od znalců vyžadovat, aby souhlasili s tím, že nezpřístupní důvěrné informace jiným osobám než osobám uvedeným na seznamu soudu, nebo bez výslovného souhlasu soudu; aby používali důvěrné informace pouze pro účely občanskoprávního řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí o zpřístupnění informací; aby zajistili náležitou úschovu informací; aby přijali veškerá opatření nezbytná za daných okolností k tomu, aby zabránili neoprávněnému přístupu, a aby vrátili nebo zničili veškeré kopie dokumentů, které obsahují důvěrné informace atd. V těchto závazcích mohou být stanoveny rovněž sankce za porušení povinnosti zachovávat důvěrnost.
94. Od znalců lze rovněž požadovat, aby oznámili případný střet zájmů, který jim může bránit v plnění jejich úkolu.
95. Soud může mimoto znalci nařídit, jaký druh posudku má vypracovat, a stanovit, zda může být zapotřebí důvěrná i nedůvěrná verze posudku.
96. Je-li vypracována důvěrná verze znaleckého posudku, může soud rozhodnout o jeho sdělení pouze s externími poradci stran, přičemž strany mohou získat přístup pouze k nedůvěrné verzi posudku. Pokud vnitrostátní soud omezí přístup k důvěrné verzi posudku vyhotoveného znalcem pouze na externího poradce strany, nesmí externí poradce sdílet důvěrné informace obsažené v posudku se svým klientem ⁽⁶⁵⁾. Pokud soud rozhodne, že externímu poradci mohou být zpřístupněny i podkladové údaje použité nezávislým znalcem, může být nutné přijmout zvláštní opatření k zachování důvěrnosti.
97. Má-li přístup k důvěrné verzi znaleckého posudku interní právní poradce a/nebo zástupci společnosti, může soud požádat, aby rovněž předložili písemné závazky týkající se důvěrného zacházení s informacemi, k nimž mají přístup.

IV. **OCHRANA DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ BĚHEM ŘÍZENÍ A PO JEHO SKONČENÍ**

98. Po zpřístupnění důvěrných informací mohou vnitrostátní soudy uvážit, jak lze tyto informace použít v průběhu řízení a po jeho skončení ⁽⁶⁶⁾. Pokud by například externí nebo interní poradci stran použili informace, k nimž měli přístup v důvěrném okruhu nebo které byly součástí důvěrného znaleckého posudku, ve svých spisech, mohou je vnitrostátní soudy požádat, aby na takové informace odkazovali pouze v důvěrných přílohách předložených spolu s hlavními spisy stran ⁽⁶⁷⁾.
99. Pokud externí právní poradce nebo svědci stran chtějí na tyto informace odkazovat během soudního jednání nebo při výslechu znalce ohledně těchto důkazů, mohou vnitrostátní soudy uspořádat neveřejná (tj. uzavřená) jednání, je-li to možné podle platných procesních pravidel. Případně je možné, že poradci stran tyto informace sdělí ústně přímo soudci, aniž by je zpřístupnili během veřejného soudního jednání.
100. Potřeba chránit důvěrné informace může nastat také později, například v době přijetí, oznámení nebo zveřejnění rozsudku, během odvolacího řízení nebo v případě žádosti o přístup k záznamům soudu.

⁽⁶⁵⁾ Stejně jako v případě důvěrných okruhů u externího právního poradce může být nezbytné, aby klienti osvobodili externí poradce od povinnosti poskytnout jim důvěrné informace obsažené v posudku. Viz bod 77 výše.

⁽⁶⁶⁾ Ochrana důvěrných informací je obecnou zásadou práva EU. Viz poznámka pod čarou č. 18.

⁽⁶⁷⁾ Nedůvěrné verze spisů stran musí ostatním stranám umožnit pochopení uvedených argumentů a důkazů, aby mohly případ projednat se svými právními zástupci a aby jim vydaly odpovídající pokyny.

A. Neveřejná jednání

101. Podle principu otevřené spravedlnosti jsou občanskoprávní řízení obvykle veřejně přístupná ⁽⁶⁸⁾ a vnitrostátní soudy mohou uvážit zájem na ochraně důvěrných informací oproti potřebě omezit zasahování do principu otevřené spravedlnosti.
102. S výhradou vnitrostátních pravidel mohou vnitrostátní soudy rozhodnout o vyloučení odkazů na důvěrné informace během veřejných slyšení nebo o konání neveřejných jednání pouze v případě těch částí slyšení, během nichž by mohly být projednávány důvěrné informace. Ve druhém případě by se vnitrostátní soudy musely rozhodnout, komu by byla povolena účast na uzavřeném jednání. Toto rozhodnutí může záviset na tom, jak a komu byly důvěrné informace zpřístupněny (např. externím poradcům stran, znalci, zástupcům společností stran atd.).
103. Neveřejných (částí) jednání by se směli obecně zúčastnit pouze externí poradci a/nebo interní právní poradce nebo jiní zástupci společnosti, kterým byl umožněn přístup k důvěrným dokumentům v rámci důvěrného okruhu, a (případně) taktéž znalec, který měl k těmto informacím přístup.
104. Neveřejná jednání mohou být efektivním prostředkem při křížovém výslechu stran nebo svědků ohledně důvěrných důkazů zpřístupněných prostřednictvím důvěrného okruhu nebo pro vyslechnutí znalce v souvislosti s důvěrnými důkazy, které jsou obsaženy v jeho posudku.

B. Vyrozumění stran a zveřejnění

105. Soud musí případně rovněž uvážit, jak chránit důvěrné informace ve verzi rozhodnutí, které má být oznámeno stranám, aniž by bylo dotčeno právo stran podat opravný prostředek.
106. Vnitrostátní soudy musí případně chránit důvěrné informace při zveřejňování rozhodnutí nebo rozsudků. Na ochranu důvěrných informací stran nebo třetích stran mohou vnitrostátní soudy při vynesení rozsudku a nařízení jeho zveřejnění uvážit anonymizování veškerých informací, které by mohly identifikovat zdroj informací, nebo odstranění částí týkajících se důvěrných informací z veřejně dostupné verze rozhodnutí ⁽⁶⁹⁾. Při tomto postupu může soud požádat strany o pomoc při identifikaci informací, které by neměly být zpřístupněny širší veřejnosti (např. vyžádat si verzi s označením příslušných informací) ⁽⁷⁰⁾.

C. Přístup k soudním záznamům

107. Vnitrostátní soudy musí případně chránit důvěrné informace v souvislosti se žádostmi o přístup k soudním záznamům (buď pouze k důvěrné verzi rozsudku, nebo k celému spisu), pokud lze podle vnitrostátních procesních pravidel podávat takovéto žádosti.
108. V závislosti na vnitrostátních pravidlech se soudy mohou rozhodnout omezit přístup k soudním záznamům buď s ohledem na část soudního spisu (např. s cílem odeprít přístup k dokumentům, které jsou zpřístupněny v rámci důvěrného okruhu, znaleckým posudkům, zápisům z neveřejného jednání, důvěrné verzi spisu stran atd.), nebo s ohledem na celý spis.

⁽⁶⁸⁾ Viz článek 6 Evropské úmluvy o lidských právech a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie citované výše. V některých členských státech se mohou výjimky z této zásady vztahovat na zachování veřejného pořádku, ochranu základních práv nebo jiné obecné cíle.

⁽⁶⁹⁾ Viz rovněž čl. 9 odst. 2 písm. c) směrnice o obchodním tajemství.

⁽⁷⁰⁾ Jako zdroj inspirace, pokud jde o provedení tohoto postupu, viz pokyny k přípravě veřejných verzí rozhodnutí Komise, k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/competition/antitrust/guidance_on_preparation_of_public_versions_antitrust_04062015.pdf

109. V této souvislosti mohou vnitrostátní soudy mimo jiné požadovat, aby strany uvedly, které dokumenty jsou důvěrné, aby nebyly přístupné osobám, jež nejsou účastníky řízení, nebo si vyžádat nedůvěrné verze dotyčných dokumentů pro účely soudních záznamů. Pokud byl například v řízení zpřístupněn významný počet důvěrných dokumentů a k ochraně důvěrnosti byla použita opatření, jako jsou důvěrné okruhy, může soud uvážit také zaevidování pouze nedůvěrné verze spisů stran, zápisů z neveřejných jednání ⁽⁷¹⁾ nebo znaleckých posudků v soudních záznamech. Soud může rovněž rozhodnout, že po určitou dobu zamezí přístupu k soudnímu spisu, a to částečně nebo zcela.
110. Při rozhodování o úplném nebo částečném omezení přístupu musí soudy případně posoudit mimo jiné to, kdo žádá o přístup k soudnímu spisu. Soudy musí případně zohlednit například skutečnost, že osoby žádající o přístup mohou působit na stejném trhu nebo ve stejné oblasti činnosti jako strany účastníci se občanskoprávního řízení (např. konkurenti stran, obchodní partneři atd.) a mohou mít zvláštní zájem na získání přístupu k soudnímu spisu po ukončení řízení.
-

⁽⁷¹⁾ Toto opatření může být nezbytné, pokud byly důvěrné informace sděleny během neveřejného jednání a byly zaprotokolovány. Pokud je to však podle platných vnitrostátních předpisů možné, může soud rozhodnout, že některé informace budou sděleny během neveřejného jednání bez jejich zaprotokolování. V této situaci může být zbytečné připravovat nedůvěrné verze zápisů z neveřejných jednání.

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

21. července 2020

(2020/C 242/02)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz		
USD	americký dolar	1,1443	CAD	kanadský dolar	1,5399
JPY	japonský jen	122,70	HKD	hongkongský dolar	8,8704
DKK	dánská koruna	7,4449	NZD	novozélandský dolar	1,7305
GBP	britská libra	0,90055	SGD	singapurský dolar	1,5891
SEK	švédská koruna	10,2390	KRW	jihokorejský won	1 367,96
CHF	švýcarský frank	1,0740	ZAR	jihoafrický rand	18,8806
ISK	islandská koruna	159,30	CNY	čínský juan	7,9982
NOK	norská koruna	10,4933	HRK	chorvatská kuna	7,5300
BGN	bulharský lev	1,9558	IDR	indonéska rupie	16 830,00
CZK	česká koruna	26,429	MYR	malajsijský ringgit	4,8764
HUF	maďarský forint	350,64	PHP	filipínské peso	56,455
PLN	polský zlotý	4,4362	RUB	ruský rubl	81,0833
RON	rumunský lei	4,8392	THB	thajský baht	36,194
TRY	turecká lira	7,8369	BRL	brazilský real	6,0416
AUD	australský dolar	1,6154	MXN	mexické peso	25,5910
			INR	indická rupie	85,3805

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

V

(Oznámení)

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc M.9903 – Softbank Group/Mizuho Financial Group/One Tap Buy)****Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem****(Text s významem pro EHP)**

(2020/C 242/03)

1. Komise dne 14. července 2020 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾.

Toto oznámení se týká těchto podniků:

- SoftBank Corp. („SoftBank“, Japonsko), dceřiného podniku skupiny Softbank Group Corp.,
- Mizuho Securities Co., Ltd. („Mizuho“, Japonsko), dceřiného podniku skupiny Mizuho Financial Group,
- One Tap BUY Co., Ltd. („OTB“, Japonsko), kontrolovaného výlučně podnikem SoftBank.

Podniky SoftBank a Mizuho získávají ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) a odst. 4 nařízení o spojování společnou kontrolu nad podnikem OTB.

Spojení se uskutečňuje nákupem podílů.

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- SoftBank je dceřiným podnikem skupiny SoftBank Group Corp., která působí v odvětvích pokročilých telekomunikací, internetových služeb, internetu věcí, robotiky a poskytovatelů technologií k výrobě čisté energie,
- Mizuho je dceřiným podnikem skupiny Mizuho Financial Group Inc., která nabízí finanční a strategické služby, včetně bankovníctví, cenných papírů, svěřenectví a správy majetku, kreditních karet, privátního bankovníctví a rizikového kapitálu,
- OTB poskytuje mobilní aplikaci pro obchodování, která umožňuje investorům s bydlištěm v Japonsku obchodovat odkudkoliv s cennými papíry (akciemi kótovanými v USA a japonskými fondy obchodovanými v obchodním systému).

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 14.12.2013, s. 5.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Je třeba vždy uvést toto číslo jednací:

Věc M.9903 – Softbank Group/Mizuho Financial Group/One Tap Buy

Připomínky lze Komisi zaslat e-mailem, faxem nebo poštou. Použijte tyto kontaktní informace:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Poštovní adresa:

Commission européenne/Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

JINÉ AKTY

EVROPSKÁ KOMISE

Oznámení o žádosti týkající se použitelnosti článku 34 směrnice 2014/25/EU – Konec pozastavení a prodloužení lhůty pro přijímání prováděcích aktů

(2020/C 242/04)

Komise dne 19. září 2019 obdržela žádost podle článku 35 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU⁽¹⁾.

Tato žádost, kterou podal subjekt Slovenske železnice – Freight Transport d.o.o., se týká služeb nákladní železniční dopravy. Příslušná oznámení byla zveřejněna v Úř. věst. C 53 ze dne 17. února 2020 na straně 10.

Dne 16. prosince 2019 požádala Komise vnitrostátní orgány, aby nejpozději do 6. ledna 2020 poskytly dodatečné informace. Jak bylo uvedeno v oznámení, které bylo zveřejněno v Úř. věst. C 211 ze dne 25. června 2020 na straně 2, konečná lhůta byla prodloužena tak, aby skončila 22 pracovních dnů po přijetí úplných a správných informací. Úplné a správné informace byly obdrženy dne 25. května 2020.

Podle přílohy IV odst. 1 čtvrtého pododstavce směrnice 2014/25/EU může Komise tuto lhůtu prodloužit po vyjádření souhlasu těch, kdo předložili žádost o dotčenou výjimku. Vzhledem k aktuální situaci a účinkům pandemie COVID-19 a po dohodě se subjektem Slovenske železnice – Freight Transport d.o.o se lhůta, kterou má Komise pro rozhodnutí o této žádosti, prodlužuje do 24. července 2020.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

Oznámení o žádosti týkající se použitelnosti článku 34 směrnice 2014/25/EU**Žádost zadavatele – Prodloužení lhůty pro přijímání prováděcích aktů**

(2020/C 242/05)

Komise dne 3. prosince 2019 obdržela žádost podle článku 35 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ⁽¹⁾.

Tuto žádost podává subjekt ENEL Green Power a týká se činností souvisejících s výrobou a velkoobchodním prodejem elektřiny z obnovitelných zdrojů v Itálii. Příslušné oznámení bylo zveřejněno v Úř. věst. C 196 ze dne 11. června 2020 na straně 45. Původní lhůta byla prodloužena do 15. července 2020.

Podle přílohy IV odst. 1 čtvrtého pododstavce směrnice 2014/25/EU může Komise tuto lhůtu prodloužit po vyjádření souhlasu těch, kdo předložili žádost o dotčenou výjimku. Vzhledem k aktuální situaci a účinkům pandemie COVID-19 a po dohodě se subjektem ENEL Green Power se lhůta, kterou má Komise pro rozhodnutí o této žádosti, prodlužuje do 31. července 2020.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

Oznámení o žádosti týkající se použitelnosti článku 34 směrnice 2014/25/EU**Žádost zadavatele – Prodloužení lhůty pro přijímání prováděcích aktů**

(2020/C 242/06)

Komise dne 8. dubna 2019 obdržela žádost podle článku 35 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ⁽¹⁾.

Tato žádost, kterou podal subjekt Lietuvos energija UAB, se týká výroby a velkoobchodního prodeje elektřiny v Litvě. Příslušná oznámení byla zveřejněna v Úředním věstníku C 316 ze dne 20. září 2019 na straně 28 a v Úředním věstníku C 53 ze dne 17. února 2020 na straně 9 a v Úředním věstníku C 202 ze dne 16. června 2020 na straně 27. Původní lhůta byla prodloužena do 10. července 2020.

Podle přílohy IV odst. 1 čtvrtého pododstavce směrnice 2014/25/EU může Komise tuto lhůtu prodloužit po vyjádření souhlasu těch, kdo předložili žádost o dotčenou výjimku. Vzhledem k aktuální situaci a účinkům pandemie COVID-19 a po dohodě se subjektem Lietuvos energija UAB (nyní Ignitis) se lhůta, kterou má Komise pro rozhodnutí o této žádosti, prodlužuje do 31. července 2020.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS